

dogodkov v sedanjih vojni. Pomen tega udarca, ki je bil predvsem namenjen Angliji, leži pred vsem v njegovih posledicah za nadaljne operacije. Ogrožena sta kanal in London. Nemška zmaga na francoskem bojišču je zagotovljena. Padeč Antverpena bo imel pa tudi na rusko vojno pozorišče največji vpliv in bo dvignil samozavest avstro-ogrskih in nemških armad. Že itak oskubljene peroti ruskega orla bodo s tem še bolj prirežane. Na več mestih ranjen že zapušča one pokrajine, ki se že celo stoletje bore za osvoboditev izpod ruskega jarma. Padeč Antverpena bo pripomogel k osvoboditvi mnogih narodov, ki zdihujejo v jarmu Rusije in njenih zaveznikov. Zato pristrčno pozdravljamo veliki nemški uspeh.

Nemci preskrbeli Antwerpen z živežem.

Nemški poveljnik v osvojenem Antverpenu je takoj ukazal, da so v osvojeni Antverpen prepeljali živež, ki so ga razdelili med stradalce prebivalstvo. Angleška posadka je, predno je zapustila Antwerpen, uničila ves živež, dasi je župan in meščanstvo prosilo, da naj tega ne store.

Zdravnik z 96 ranami.

Neki list v Baslu priobčnje pogovor svojega urednika s francoskim višjim zdravnikom, ki je bil v bitki ranjen in se zdaj zdravi v bolnišnici Val de Grace. Vkljub velikim bolečinam, kajti zdravnikovo telo je ena sama velika rana, je sprejel urednika smehljaje, češ: „Kakor vidite, nisem umrl, pa nimam najmanjše želje umreti. Lahko rečem, da sem srečno ušel smrti. Pomislite: 96 uradno dognanih ran! Raztresene so po celem telesu; vsepovsod so mi zašili kožo. V resnici ne razumem, da sem še na tem svetu.“

„In vse te rane ste dobili obrati? vpraša urednik.

„Vse obenem! Glejte, tako-le je bilo: Dne 30. avgusta sem se nahajal prav blizu vasi, kjer je bil boj najhujši. Zdelo se je, da je boj končan. Ranjenecv ni bilo mnogo. Ko sem zadnjega obvezal, sem se napravljaj, da zajaham konja. V tem trenutku me med groznim bučanjem obda ogenj. Granata se je bila razletela nad mojo glavo. Moj ubogi konj je mrtev padel pod udarcem, jaz pa sem se, preluknjan kakor rešeto, zgrudil na tla. Moj ordonančni vojak, čeprav sam ranjen na nogah, me je postavil kvišku in me spravil dva kilometra daleč. Potem me je nekaj vojakov na nosilu iz križema položenih pušk neslo še pet kilometrov dalje, da sem dospel do ambulance. Nemogoče bi bilo, opisati vam bolečine, ki sem jih pretrpel na tej poti. Onesvestil sem se. Tako so me prenesli na kraj, kjer so mi potegnili iz mesa koščke granate. V mojo srečo ni bil ranjen noben važen organ. Res je, da sem deloma izgubil sluh, kajti na desni ne slišim več: moja glava je vsa zašita; leva roka je razmesarjena do kosti; stegno je preluknjano kakor goba. Tudi moje uboge noge so mnogo trpele in so vse tetovirane, pa prav nič umetniško; toda živ sem in to je glavno!

Velika bitka na Francoskem.

„Daily News“ poročajo s severne Francije, da je mesto Arras pod silnimi boji na francoskem levem krilu močno trpelo. Vsak dan se vrše v okolici hudi boji. Dne 4. t. m. so vdrl Nemci v mesto, ko so pa 6. t. m. Francozi dobili močna ojačenja, so se zopet Francozi polastili mesta. V ulicah se je razvila besna bitka mož proti možu.

Po hudih poročilih iz Antwerpena se je zdelo francoskemu generalnemu štabu, — tako poročajo iz Zeneve, — potrebno, da drži francosko konjenico pri Arrasu. Artilerijski boj ki se je 10. oktobra brez uspeha za Francoze pri Wöwreju prekinil, se je danes (11. t. m.) nadaljeval. Položaj je za Nemce zelo ugoden.

Preko Berolina prihaja iz Curiha tudi poročilo, da pričakujejo Francozi v najkrajšem času nemški napad na Belfort.

Razen tega poročajo iz Pariza, da je priplulo pred več dnevi več nemških letalcev nad Compiegne ter vrglo več bomb v mesto. Mesto je začelo na več krajih goreti, vendar se je posre-

čilo požar pogasiti. Obstreljevanje aeroplavov je bilo brezuspešno. Nemške aeroplane pričakujejo v kratkem zopet nad Parizom. Neki nemški aeroplan je judi res še tisti dan priplul nad najmočnejše obljubeno pariško predmestje St. Denis ter vrgel dve bombi.

Ruski vojni parnik uničen.

K.-B. Berlin, 13. oktobra (uradno.) Ena ruska pancerska križarica „Bajan“-razreda bila je dne 11. oktobra v Finskem morju potom torpedo-strela pogreznjena.

Namestnik admiralovega šefa Behuke.

* * *

W.-B. Berlin, 13. oktobra. Ruska uradna brzajavna agentura razširja sledeče poročilo o potopu ruske parne križarice:

Dne 11. oktobra ob 2. uri popoldne po ruskem času napadli so sovražni (nemški) pomorski čolni iz novega naši križarici „Bajan“ in „Palada“ ki ste bili v Vzhodnem morju na predstraži. Vkljub temu, da sta pričeli križarici takoj močni artiljerijski ogenj, posrečilo se je vendar enem nemškemu podmorskemu čolnu, da ustrelil torpedo proti parniku „Palada“. Na tem parniku nastala je razstrelba. Parnik potopil se je z vsem moštvom takoj v globočino.

„Palada“ bila je pancerska križarica za 8000 ton in imela je hitrost 22 morskih milj.

Boj v zraku.

K.-B. Paris, 12. oktobra zvečer. „Agence Havas“ poroča: Nemški letalni stroj („golob“) vozil je danes ob 10. uri zjutraj čez Paris in je vrgel 6 bomb na mesto. Ena bomba je padla na severni kolodvor, drugih učinek ni znan. 5 francoskih letalnih strojev je brezuspešno zasledovalo nemškega „goloba“. Francozi postavili so vse nove letalne stroje v službo, da bi take „golobe“ v slučaju napadov uspešno zasledovali.

Vojska

divja in nikdo ne ve, kako dolgo bode trajala. V teh resnih časih kaže se pomen društva

„Rdeči križ,“

ki skrbi za ranjence vojne, posebno očitno. Prosimo torej vsej, ki imajo čisto srce za našo domovino, da naj

žrtvujejo

za to prepotrebno društvo vsaj malo darilo!

Razno.

Smrt vohuna. Za špijone pozna vojno pravo le eno kazen — smrt. Brez procedure obvisi vohun na prvi veji, ali pa obleži zadet od par strelav ob bližnjem zidu. Smrt vohuna je najžalostnejša, pa tudi najpravičnejša kazen. Na rednik celjskega 87. pešpolka, ki se je te dni vrnil z bojišča pripoveduje o poginu izdajalca naslednjo pretresljivo dogodbo: Bilo je v začetku meseca septembra. Naš bataljon je prišel v vasico, ki je bila popolnoma zapuščena, le v neki kolibici, v podstrešju smo steknili nekega starega možička. Imel je gotovo nad 80 let. Bil je ves siv, sključen, in zdelo se mi je, da ne bi mogel napraviti niti par korakov, tako je bil videti slab. Našli smo pa pri njem dve svetilki in dve steklenici. Eno steklenico je hitro vrgel od sebe, a drugo smo mu vzeli iz rok in

ga odvedli pred poveljnika — Komaj in komaj je prišel z mojo pomočjo starih do poveljnika, a tu ni odgovoril na nobeno vprašanje, niti čemu ste mu rabili svetiljki, niti kaj je bilo v steklenici, ki jo je vrgel od sebe, niti kaj je v oni, ki sem jo držal v rokah. Molčal je, kakor bi okamenel. Bil je očitno, da je imel svetilki za to, da bi bil dajal ž njima znamenja sovražniku, ki se je nahajal tik pred nami in s katerim smo se tudi spoprijeli prihodnje jutro, a treba je bilo še ugotoviti, kaj se nahaja v steklenici. Poveljnik je odmašil steklenico, ki je bila napolnjena z neko tekočino, poduhal in izpregovoril nato silno resno: „Strup! Ustrelite moža!“ — Mene je doletela žalostna dolžnost, da spravim izdajalca na oni svet. Prijel sem ga pod pazduho in ga popeljal proti zidu. Obenem pa sem pomignil štirim vojakom — bila sta dva Slovenci in dva Italijana — ter jima rekel po italijansko, da me starih ni razumel, naj gredo za nama, in ko stopim od starca, naj pa ustrela. — Tako smo šli do zida, midva s starcem, ki sem ga vodil pod pazduho, spredaj, oni štirje pa, s pripravljenimi puškami, par korakov za nama. Ko sva prišla do zida, sem rekel starcu, naj se nekoliko nasloni ob zid, da se odpočije, in stopil sem par korakov v stran. Oni štirje vojaki so namerili puške, počilo je, kakor en strel, in starih se je zvrnil mrtev na tla. Tako se plačuje v vojni vohunstvo in izdajstvo.

Smrtna nesreča. V Ptuj padel je 60letni zidar Juri Belšak pri delu iz strehe. Obležal je nezavesten. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer je pa čez par dni umrl, ker mu je kri v možgane vdrla.

Francozi dobe zimsko perilo iz papirja. Japonska je poslala francoski vojni upravi poseben dar — velik parnik posebnega papirja, ki ga porabljajo na Japonskem za izgotavljanje zimskega perila. Ta papir je baje boljši kot najfinjše volneno perilo. Pri tem je tenak in lahak. Francoski vojaki bodo torej nosili po zimi srajce in spodnje hlače — iz papirja.

Posebno mesto za gališke begunce. „Narodni Politika“ poroča, da bodo za gališke begunce, ki so v velikem številu prišli tudi na Češko, zgradili blizu Chocna posebno mesto za 22.000 oseb. Graditi so že začeli in bo v petih tednih končano. Zgradili bodo 40 enonadstropnih hiš, od katerih bo vsaka 67 metrov dolga in 13 metrov široka. V vsaki hiši bo za 528 oseb prostora. Po tri hiše bodo imele skupno kuhinjo, v katerih se bo kuhalo za 1600 oseb. Glavna cesta bo široka 60 metrov, postranske ulice pa 10 metrov. Mesto dobi svojo posebno upravo, ki jo bo uredilo praško namestništvo. Razentega dobi mesto svojo šolo, bolnišnico, delavnice, skladišče živil, kopališče, električno razsvetljavo itd. Mesto se bo zgradilo na državne stroške, ravnotako bode država tudi preživljala begunce.

Velika Nedelja. Viničar Juri Liber v Hermančih služi že skoraj celo svoje življenje pri oskrbništvu visokega Nemškega viteškega reda. Zato posnemanja vredno postopanje se mu je podelila častna kolajna za 40letno, neprenehoma zvesto službovanje pri enem in istem gospodarju. Čestitamo!

Oklic.

Opazilo se je, da je kljub resnemu času v katerem živimo, pijančevanje še vedno zelo razširjeno in da so gostilne opetovano pozorišča popivanja ki ne redko traja cele noči ter se večkrat končuje v krvavih pretepih.

Žalostne posledice take nerednosti se kažejo ne samo v tem, da znižajo telesne storilne zmognosti, kar jako škoduje posameznim in vsem udeležencem, marveč tudi v tem, da neizmerno večkrat potratijo težko dobljeni in prisluženi denar. Pri tem zasluži posebno grajo dejstvo, da se celo svojcem k vojakom poklicanih rezervistov od države odkazane podpore v posameznih slučajih žrtvujejo hudobcu alkoholu.